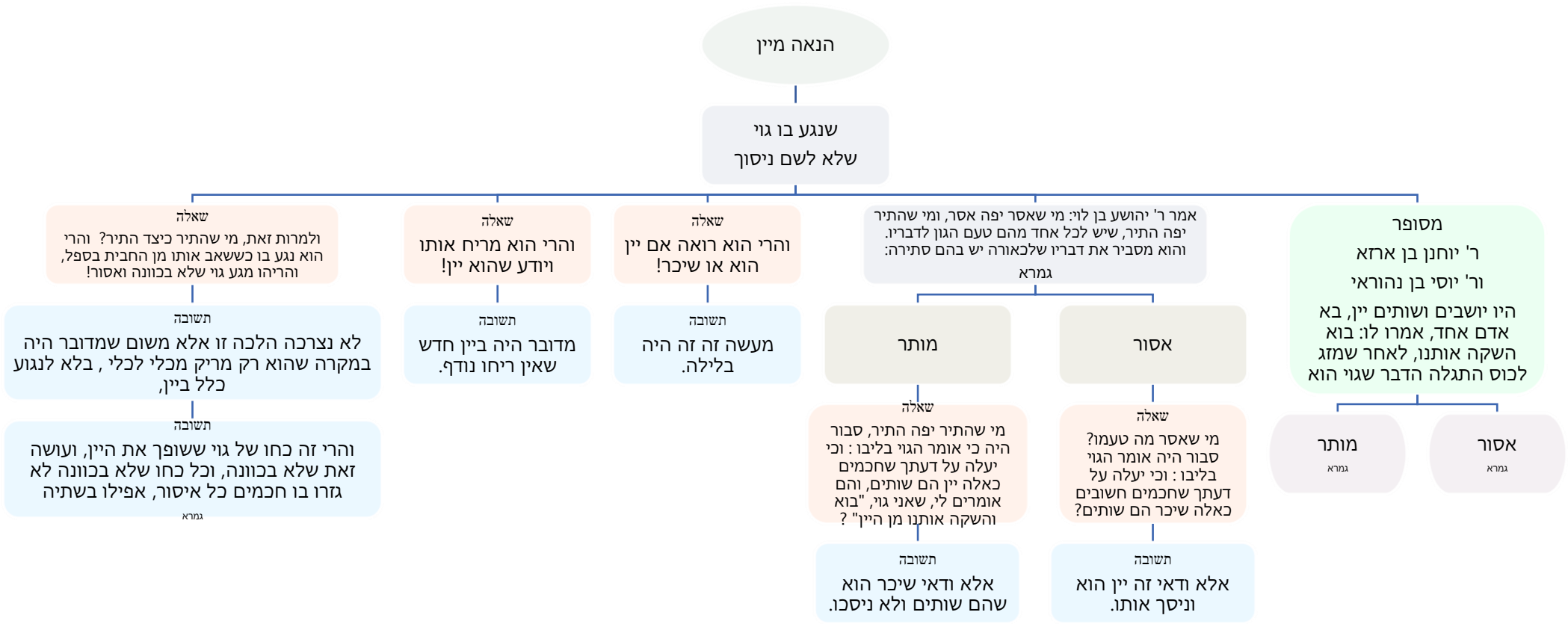

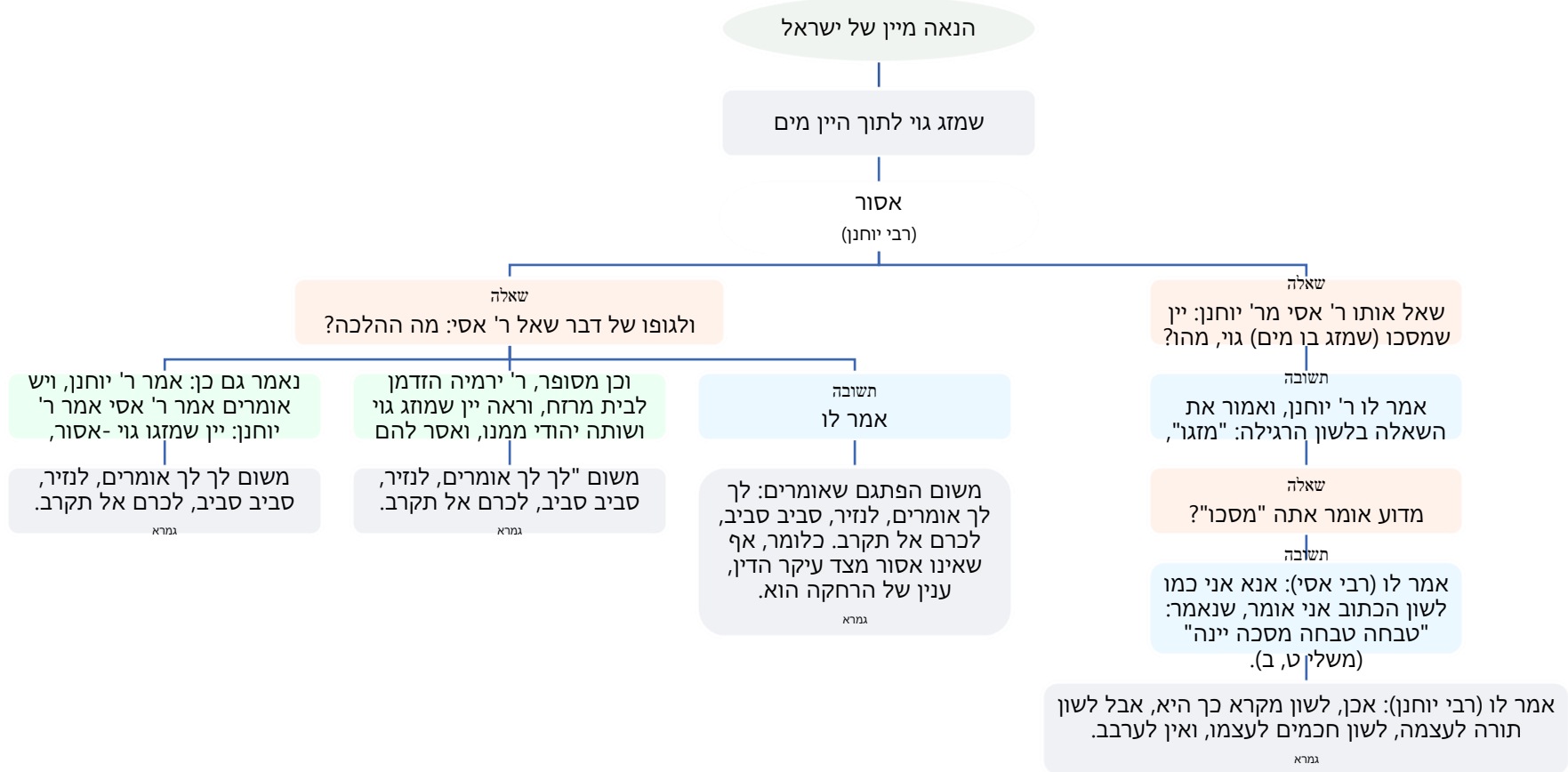
הוא עובד דהו במחוזא אתא עובד כוכבים עייל לחנותא דישראל אמר להו אית לכו חמרא לזבונא אמרו ליה לא הוה יתיב חמרא כדוולא שדי ביה ידיה שיכשך ביה אמר להו האי לאו חמרא הוא שקליה האיך בריתחיה שדייה לדנא שרייה רבא לזבונא לעובדי כוכבים איפליג עליה רב הונא בר חיננא ורב הונא בריה דרב נחמן נפקי שיפורי דרבא ושרו ונפקי שיפורי דרב הונא בר חיננא ור"ה בר ר"נ ואסרי איקלע רב הונא בריה דר"נ למחוזא א"ל רבא לרב אליקים שמעיה מרוק מרוק גלי דלא ניתו אינשי דניטריד על לנביה א"ל כי האי גוונא מאי א"ל אסור אפילו בהנאה והא מר הוא דאמר שיכשך אין עושה יין נסך אימר דאמרי אנא לבר מדמיה דהוה חמרא דמי דהוה חמרא מי אמרי אמר רבא כי אתאי לפומבדיתא אקפן נחמני שמעתתא ומתניתא דאסיר שמעתתא דהוה עובדא דהוה בנהרדעא ואסר שמואל בסבריא ואסר רבי יוחנן ואמרי ליה לפי שאינן בני תורה ואמר לי סבריא ונהרדעא אינן בני תורה דמחוזא בני תורה מתניתא דאגדמים עובד כוכבים שקדה במינקת והעלה או שפעם מן הכוס והחזירו לחבית זה היה מעשה ואסרוהו מאי לאו בהנאה לא בשתייה אי הכי ליתני ימכר כדקתני סיפא חרם עובד כוכבים שהושיט ידו לחבית וכסבור של שמן היא ונמצאת של יין זה היה מעשה ואמרו ימכר תיובתא דרבא תיובתא

הוא עובדא מעשה דהוה שהיה במחוזא, אתאבא עובד כוכבים עיילנס לחרנותא לשל ישראל, אמר להוהם: איתיש לכולכם חמראיין לזבונא למכור? אמרו ליה: לא, הוההיה יתיבמונח חמראיין בןדולאבדלי, שדיהניח ביהבו ודיהידו שיכשך ביהבו, אמר להוהם: האיאהם לאוינו חמראיין הואזה? שקליהלקח האיףהלה ברייתחיהבכעסו שדייהושפך לדנאלחבית, שרייההתיר רבא לזבונא למכור לעובדי כוכבים. איפליגנחלקו עליהעליו רב הונא בר חיננא ורב הונא בריה דרבשל רב נחמן. נפקיציאו שיפורישפורות דרבאמבית דינו של רבא ושרוהתירו, ונפקיציאו שיפורישפורות דרבמבית דינו של רב הונא בר חיננא ור"ה בר ר"נ ואסרו. איקלעמדמן רב הונא בריהבנו רב נחמןשל רב נחמן למחוזא, אמר ליהאמר לו רבא לרב אליקים שמעיהשמו: טרוקסגור טרוקסגור גליהשערים, דלאשלא ניתויבואו אינשיאנשים דניטרידשיטרידו אוננו. שאלה עלנכנס לגביהאליו רב הונא בר נחמן, אמר ליהאמר לו: כיכגון האיזה גוונאשיכשך גוי ביין שלא לשם ניסוך מאימה דינו? אמר ליהאמר לו: תשובה אסור אפילו בהנאה. שאלה והאורי מראדוני הוא דאמרשאר: שיכשך אין עושה יין נסך! תשובה אימרמור דאמרשיאמרתי אנאני- לברחוי מדמיהמדמיו דהוהואשל אותו חמראיין אסור, דמי דהוהואאותו חמראיין מיהאם אמריאמרתי. אמר רבא: כיכאר אתאיהגעתי לפומבדיתא, אקפןהקיף אותי נחמניאביי שמעתתאבמשמועות ומתניתאובריתות דאסירשאסור; שאלה שמעתתאשמעות, דהוהואשהיה עובדאמעשה דהוההכוס בנהרדעא ואסר שמואל, בטבריא- ואסר רבי יוחנן, ואמריואמרתי ליהלו: לפי שאינן בני תורה, ואמר לי: טבריא ונהרדעא אינן בני תורה, דמחוזא בני תורה? מתניתא, דאגדדמיםמונה על המידות עובד כוכבים שקדה במינקתעני צינור והעלההעלה בה יין לטעימה, או שפעם מן הכוס והחזירו לחבית, זה היה מעשה ואסרוהו מאיאהם לאואין בהנאהשאסרוהו בהנאה! לא, בשתייה. איאם הכיכר, ליתנישישנה ימכר, כדקתניכמו ששנה סיפאבסוף: חרםאנס עובד כוכבים שהושיט ידו לחבית, וכסבור של שמן היא ונמצאת של יין, זה היה מעשה ואמר: ימכר תשובה תיובתאקושיה חמורה דרבאעל רבה! תיובתא.

רבי יוחנן בן אחא ור' יוסי בן נהוראי הוו יתבו וקא שתו חמרא אתא ההוא גברא אמרו ליה תא אשקינן לבתר דרמא לכסא איגלאי מילתא דעובד כוכבים הוא חד אסר אפי' בהנאה וחד שרי אפי' בשתייה אמר רבי יהושע בן לוי מאן דאסר שפיר אסר ומאן דשרי שפיר שרי מאן דאסר מימר אמר סלקא דעתיה דרבנן כי הני שיכרא קא שתו אלא ודאי האי חמרא הוא ונסכיה מאן דשרי שפיר שרי מימר אמר ס"ד דרבנן כי הני חמרא קא שתו וא"ל לדידי תא אשקינן אלא ודאי שיכרא הוא קא שתו ולא נסכיה והא קא חזי בליליא והא קא מרח ליה בחדתא והא קא נגע ביה בנטלא וה"ל מנע עובד כוכבים שלא בכוונה ואסור לא צריכא דקא מוריק אורוקי וה"ל כחו שלא בכוונה וכל כחו שלא בכוונה לא גזרו ביה רבנן

רבי יוחנן בן אחא ור' יוסי בן נהוראי הוו יתבו ושביתו וקאו שתושתים חמראיין, אתאבא ההוא אחד גברא אדם, אמרו ליהלו: תאבא אשקינן השקה אותנו, לבתראחר דרמא שמגז לכסאלכוס איגלאיהתגלה מילתא הדבר דעובד כוכבים הוא, ודאחד מהם אסר אפי' בהנאה, וחדאחד שריהתיר אפי' בשתייה. אמר רבי יהושע בן לוי: מאנמי דאסרשאסר שפיריפה אסר, ומאנמי דשרישהתיר שפיריפה שריהתיר; שאלה מאנמי דאסרשאסר, מימרהגוי בליבו אמראמר: סלקאוכי יעלה דעתיהעל דעתך דרבנןשחכמים כיכמו הניאלה שיכראשיכר קאהם שתושתים? תשובה אלא ודאי האי חמראיין הוא ונסכיהוניסך אותו; שאלה מאנמי דשרישהתיר שפיריפה שריהתיר, מימרהגוי בלבו אמראמר: סלקא דעתךוכי יעלה על דעתך דרבנןשחכמים כיכמו הניאלה חמראיין קאהם שתושתים, ואומרים לי לדידישאני גוי תאבוא אשקינןהשקה אותנו מהיין? תשובה אלא ודאי שיכראשיכר הוא קאהם שתושתים ולא נסכיהוניסכו. שאלה וקהאורי קאהו חזיהוואת! תשובה בליגלאבלילה. שאלה וקהאורי קאהו מרחמריח ליהאותו! תשובה בנדתאבין חדש. וקהאורי קאהו נגע ביהבו בנטלאבספל, והוה ליהוהיהוהו מנע עובד כוכבים שלא בכוונה ואסור! תשובה לא צריכאנצרכה דקאשהו מוריקוק מריק אורוקימכלי לכלי, והוה ליהוהיהוהי זה כחו שלא בכוונה, וכל כחו שלא בכוונה לא גזרו ביהבו רבנןשחכמים.

בעא מיניה ר' אסי מרבי יוחנן יין שמסכו עובד כוכבים מהו א"ל ואימא מזוגו א"ל אנא כדכתיב קאמינא טבחה טבחה מסכה יינה א"ל לשון תורה לעצמה לשון חכמים לעצמו מאי א"ל אסור משום לך אמרין נזירא סחור סחור לכרמא לא תקרב רבי ירמיה איקלע לסכתא הוא חמרא דמוזגי עובד כוכבים ואישתי ישראל מיניה ואסר להו משום לך לך אמרין נזירא סחור סחור לכרמא לא תקרב אתמר נמי א"ר יוחנן ואמרי לה א"ר אסי א"ר יוחנן יין שמוזגו עובד כוכבים אסור משום לך לך אמרין נזירא סחור סחור לכרמא לא תקרב

בעאשאל מיניה אותו ר' אסי מרבי יוחנן: יין שמסכו עובד כוכבים, מהו?

תשובה

אמר ליה, ואימא אומר: מזגו! אמר ליה אמר לו, אגאני כדכתיב כלשון הכתוב קאמינא אומר: טבחה טבחה מסכה יינה,

אמר ליה אמר לו: לשון תורה לעצמה, לשון חכמים לעצמו. מאימה ההלכה? אמר ליה אמר לו: אסור משום לך לך, אמרין ואמרי, נזירא לנזיר, סחור סחור לכרמא לא תקרב. רבי ירמיה איקלע להזדמן לסכתא לבית מרח, וזארה חמרא יין דמזגישמוח עובד כוכבים ואישתי ושותה ישראל מיניה ממנו, ואסר להו, משום לך לך, אמרין ואמרי, נזירא לנזיר, סחור סחור לכרמא לא תקרב. אתמר נמי א"ר יוחנן, ואמרי ואמרי להו אמר רבי אסי א"ר יוחנן: יין שמזגו עובד כוכבים - אסור, משום לך לך, אמרין ואמרי, נזירא לנזיר, סחור סחור לכרמא לא תקרב.